Rok III. Niedziela 31 sierpnia 1930. Należytość pocztową opłacono ryczałtem Nr. 35

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi **8 zł.**, kwartalna **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.** kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne ob. łac. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać

W dwu sprawach, tyczących się miłosierdzia.

Nietylko Lwów ma ten przywilej, że prywatne domy nachodzą różne osoby, prosząc o wsparcie. Częste są wypadki, że ktoś ciągle zbiera na kolej, wyszedłszy ze szpitala i wyjechać nie może, bo stale mieszka we Lwowie, inny zbiera na trumnę dla zmarłej żony, której nigdy nie miał, albo która czeka na te pieniądze u tego lub innego Agida czy Rosenstocka. Nierzadkie są też wypadki, że taki „pokornie" proszący stawia nogę w drzwiach, by mu ich nie można było przed nosem zamknąć i t. d.

Tutaj potrzebne jest rozporządzenie władzy administracyjnej, chroniące obywateli przed jawnym rozbojem oraz zorganizowanie stałej opieki obywatelskiej odpowiednich instytucyj nad rzeczywiście potrzebującymi pomocy.

Drugi wypadek to opieka nad młodzieżą, nie mającą żadnej opieki, ba nawet mającą w domu jak najgorszy przykład. Narzeka się na męty społeczne. Mnożą się one. Są niebezpieczne. Ale co się robi, by zmniejszyć materjał na męty. Stowarzyszenia młodzieży skupiają młodzież lepszą i chronią ją od zepsucia. Ale co ma robić młodzież, zostawiona sama sobie? A jest wśród niej wiele bardzo cennego materjału, który tylko zszedł na manowce. Trochę pracy nad nimi, pracy do nich zastosowanej, a można niejednego uratować i wyprowadzić na ludzi.

Może znajdzie się ktoś, komu te słowa trafią do przekonania, kto wolny czas poświęci tej zbożnej pracy.

Nowy Biskup Sandomierski.

Ojciec św. Pius XI mianował Biskupem-Ordynarjuszem diecezji Sandomierskiej Ks. Prałata Włodzimierza Bronisława Jasińskiego, dotychczasowego rektora Seminarjum duchownego w Łodzi, kanonika gremjalnego Katedry Łódzkiej i kanonika honorowego Kaliskiego.

Ks. Biskup Nominat Jasiński urodził się dn. 12 czerwca 1873 r. we Włocławku. Po ukończeniu seminarjum duchownego we Włocławku, wyższe studja odbywał w Akademji Petersburskiej. W dniu 13 października 1895 roku wyświęcony został na kapłana.

Ks. Biskup Nominat znany jest ogółowi, a szczególnie w Piotrkowie, gdzie długo pasterzował, oraz w diecezjach Włocławskiej i Łódzkiej, jako gorliwy kapłan, energiczny działacz na niwie społecznej i jako znakomity mówca i konferencjonista.

Jego Ekscelencji Ks. Biskupowi Wł. Jasińskiemu składamy serdeczne życzenia ad multos annos!

Przemówienie JE. Nuncjusza na grobach bohaterów.

Stosownie do zapowiedzi przybył w dniu 15 b. m. koło godz. 6 popoł. do Radzymina na cmentarz wojskowy JE. Ks. Nuncjusz, Arcybiskup Franciszek Marmaggi. Po odprawieniu modłów na grobach JE. Ks. Nuncjusz wygłosił następujące przemówienie:

„Na tem cichem polu cmentarza historycznego w obecności tych świętych grobów, gdzie leżą najpiękniejsze kwiaty młodzieży polskiej,

nasze dusze przeniknięte są do głębi myślami wzniosłemi i świętemi.

Posłuchajmy w tym momencie, tak uroczystym, głosu wiary i Ojczyzny. Pierwsza myśl to podziw dla tych walecznych żołnierzy, którzy byli cudem świata przez swą odwagę w momencie decydującym dla narodu polskiego. Druga myśl — to wdzięczność dla tej krwi ofiarnej, która niejako okupiła Ojczyznę i jej wolność. Trzeciem uczuciem to hołd wobec wyroków Opatrzności i dobroci Bożej, która sprawiła, że zbawienie Waszej Ojczyzny nastąpiło za pośrednictwem Najświętszej Marji Panny, Królowej Korony Polskiej i właściwej Twórczyni „Cudu nad Wisłą“.

Pochylmy nasze czoła przed temi grobami, które kryją tyle miłości, tyle życia i które mówią o wielkiej cnocie obywatelskiej i wojskowej narodu polskiego. Padnijmy na kolana i módlmy się:

Pokój i chwała dla zmarłych bohaterów, pozdrowienie i pomyślność dla żyjących, cześć i szczęście dla Polski“.

Prezydent Doumergue o zadaniach Kościoła i Francji.

„La Croix de Tarn et Garonne“ podaje następującą wiadomość:

P. Doumergue, prezydent republiki francuskiej, przyjmując przed kilku miesiącami nowego arcybiskupa Paryża, JEm. Ks. Kardynała Verdier, wypowiedział parę uwag o Kościele katolickim i o Francji, które w ustach najwyższego przedstawiciela państwa, będącego przez długie lata w wojnie z Kościołem i niekatolika, pochodzącego z rodziny protestanckiej, nabierają szczególnego znaczenia.

Prezydent Francji mówił m. in.: Francja jest krajem katolickim. Coraz więcej stwierdzam, że istnieją w niej głębokie uczucia chrześcijańskie; jesteśmy wielkim krajem katolickim i powinniśmy takim krajem być nadal. Z tego powodu zadaniem naszem jest odgrywać w świecie rolę czynnika powściągającego — oto nasza jedyna ambicja. Ten obowiązek jest tak ważny, że, jeśli Francja przestałaby go spełniać, będziemy mieli wojnę światową przed upływem dwóch lat. Trzeba, by siły katolickie pomogły do zaprowadzenia jedności w kraju, do zapewnienia moralnego dźwignięcia się Francuzów, do rozszerzenia wszędzie dobroci i miłości. Trzeba na wewnątrz zapewnić zjednoczenie wszystkich sił moralnych. Otóż Ty, Księże Arcybiskupie, jesteś przedstawicielem wielkiej potęgi moralnej, jaką jest katolicyzm. Nie obawiaj się rozwijać swej działalności. Ujawniający się antyklerykalizm jest czysto powierzchowny. Katolicyzm może dokonać wiele, jeśli duchowieństwo obwaruje się w dziedzinie religijnej i społecznej.

Przytaczając te słowa, chcielibyśmy ze swej strony zwrócić na nie uwagę tych wrogich Kościołowi kół, jakie pracują z całych sił nad podważeniem i zniszczeniem katolicyzmu w Polsce. Może w chwili rozwagi zechcą zadać sobie pytanie, czy ten katolicyzm, który zwalczają zaciekle, naprawdę dobrze poznali, czy raczej nie widzą go poprzez gęstą zasłonę przesądów.

Spełnione proroctwo kard. Mercier.

Do najbardziej podniosłych chwil uroczystego obchodu stulecia Belgji w Brukseli należy bezwarunkowo solenne nabożeństwo, odprawione w obecności króla, królowej, rodziny królewskiej, całego rządu, wszystkich władz, korpusu dyplomatycznego i przedstawicieli społeczeństwa. Przybywającą parę królewską powitał na stopniach świątyni JEm. ks. kardynał Van Roey, Prymas Belgji, przemówieniem, w którem m. in. wspomniał prorocze słowa zgasłego kardynała Mercier, wygłoszone w tej samej katedrze w dniu obchodu święta narodowego 21 lipca 1916 roku, a więc w najbardziej ponurym okresie wojny. Kardynał Mercier powiedział wówczas:

„Za czternaście lat nasze odrestaurowane katedry, nasze odbudowane kościoły będą otwarte i przepełnione tłumami. Nasz król Albert, stojąc przed swym tronem, uchyli przed Majestatem Króla Królów swe nieugięte czoło. Otaczać go będą królowa i książęta, a my znów słyszeć będziemy radosne dźwięki dzwonów od Izery do Mozy, od Panne do Arlon. Pod sklepieniami świątyń Belgowie, składając dłonie, odnawiać będą przysięgi swemu Bogu, swym władcom i swej wolności. A tymczasem biskupi i kapłani, wyrażając nastrój ludu, z zapałem radosnej wdzięczności zaintonują triumfalne „Te Deum“.

Wzruszony tem wspomnieniem król, dziękując prymasowi i biskupom za hołd, wygłosił przemówienie, w którem powiedział: „Wasza Eminencja wspomniał kardynała Mercier, którego świetlana postać panuje w historji lat wojny i którego gorliwy patrjotyzm pozostanie przykładem dla obywateli. Mnie jednak pozostaje jeszcze zaszczyt złożenia hołdu członkom naszego duchowieństwa. Oni poświęcili się dziełom

pomocy i nauczania, oni okazali niewyczerpane miłosierdzie przy pełnieniu swych obowiązków. Kościół, który jest największą siłą moralną świata, daje mu korzyści nieocenione, gdyż rozwija wielkie cnoty, a te są podstawą narodów. Do modłów Waszej Eminencji dołączymy i nasze modlitwy. Wspólnie prosić będziemy Opatrzność Bożą o opiekę dla naszej drogiej Ojczyzny i zachowanie jej od nowych nieszczęść“.

Po tych przemówieniach, przy powszechnem wzruszeniu odśpiewano „Te Deum“.

Akademickie koła misyjne w Polsce.

Ruch misyjny wzmógł się niesłychanie w ostatnich latach w całym świecie chrześcijańskim. W szeregach tej pracy stoją nietylko duchowni, ale wstępują w nie i dzielnie kroczą osoby świeckie. Akcją misyjną interesuje się cały świat chrześcijański.

Na czele tego ruchu jednak kroczy z wielkim rozmachem i siłą naprzód młodzież uniwersytecka całego świata w potężnie zorganizowanych już kadrach i falangach — Akademickich Kół Misyjnych. Młodzież polskich uniwersytetów od czterech lat stanęła pod szczytnemi sztandarami misyjnemi. Obecnie mamy już we wszystkich środowiskach uniwersyteckich, podobnie, jak za granicą, Koła misyjne akademiczek i akademików, zjednoczone w jeden związek z siedzibą zarządu głównego w Poznaniu pod protektoratem JEm. ks. Kardynała Dr. A. Hlonda, Prymasa Polski. Celem i ideą przewodnią Związku Akad. Kół Mis. w Polsce jest naukowe pogłębienie znajomości zagadnień, problemów i historji misyj w swych członkach, następnie wyrobienie z nich dzielnych szermierzy spraw misyjnych. Dalej przez ekspanzywną swą działalność zewnętrzną Koła misyjne akademików mają szerzyć również w całym narodzie uświadomienie misyjne najszczytniejszej pracy humanitarnej, ewangelizacji świata pogańskiego. Jest nadzieja, że z ziarna, sianego wśród i przez młodzież Akad. Kół Mis., wyrosną wspaniałe plony i niedługo w naszych polskich placówkach misyjnych za misjonarzem Polakiem w sutannie stanie misjonarz świecki w osobach lekarzy, nauczycieli, inżynierów i innych. Zapoczątkowana praca od 4 lat kwitnie i rozwija się tak, że powoli Pol. Akad. Koła Mis. stają narówni z zagranicznemi, co daje się szczególnie zauważyć na dorocznych międzynarodowych zjazdach Akad. Kół Mis.

Ewangelja na XII niedzielę po Świątkach.

Łuk. 10, 23—37.

Onego czasu Jezus obróciwszy się do uczniów swoich rzekł: Błogosławione oczy, które widzą, co wy widzicie. Bo powiadam wam, iż wielu proroków i królów żądało widzieć, co wy widzicie, a nie widzieli: i słyszeć, co słyszycie, a nie słyszeli. A oto niektóry biegły w zakonie powstał, kusząc go, a mówiąc: Nauczycielu, co czyniąc dostąpię żywota wiecznego? A on rzekł do niego: W zakonie co napisano? jako czytasz? On odpowiedziawszy rzekł: Będziesz miłował Pana Boga twego ze wszystkiego serca twego, i ze wszystkiej duszy twojej, i ze wszystkich sił twoich, i ze wszystkiej myśli twojej, a bliźniego twego jako samego siebie. I rzekł mu: Dobrześ odpowiedział, toż czyń, a będziesz żył. A on chcąc się sam usprawiedliwić, rzekł do Jezusa: A któż jest mój bliźni? a przyjąwszy Jezus, rzekł: Człowiek niektóry zstępował z Jeruzalem do Jerycha, i wpadł między zbójców: którzy go też złupili, i rany zadawszy odeszli, na poły umarłego zostawiwszy. I zdarzyło się, że niektóry kapłan zstępował tąż drogą: a ujrzawszy go minął. Także i Lewita, będąc podle miejsca i widząc go, minął. A Samarytanin niektóry jadąc, przyszedł wedle niego, i ujrzawszy go, miłosierdziem wzruszony jest. A przybliżywszy się, zawiązał rany jego, nalawszy oliwy i wina: a włożywszy go na bydlę swoje, prowadził do gospody, i miał pieczę o nim. A nazajutrz wyjął dwa grosze i dał gospodarzowi i rzekł: Miej staranie o nim, a cokolwiek nad zwyż wydasz, ja gdy się wrócę oddam tobie. Któryż z tych trzech zda się tobie bliźnim być onemu, co wpadł między zbójców? A on rzekł: Który uczynił miłosierdzie nad nim. I rzekł mu Jezus: Idźże, i ty czyń także.

MIŁOSIERNY SAMARYTANIN.

Biblijny Samarytanin miłosierny stał się przysłowiem, stał się symbolem. Miłosierdzie chrześcijańskie było kiedyś najskuteczniejszym taranem, który rozbijał mury uprzedzeń pogan do chrześcijaństwa i zdobywał najmocniejsze fortece wrogów dla Krzyża.

Przed paru miesiącami na międzynarodowym Kongresie Akad. Kół Mis. w Belgji na ulicach Lowanjum z wielkim entuzjazmem witano najliczniejszą polską delegację. Obecnie niezadługo wybiera się również znowu polska delegacja na główny doroczny „Międzynarodowy Akademicki Kongres Misyjny“, który odbędzie się w dniach od 7 do 11 września 1930 r. w Lubljanie, w Jugosławji.

W delegacji polskiej będą przedstawiciele akademiczek i akademików wszystkich naszych środowisk uniwersyteckich w ogólnej liczbie około 25 osób.

Działalność Kongregacji Pań Dzieci Marji w Krakowie.

Działalność wspomnianej wyżej Kongregacji obejmowała w czasie od kwietnia ub. r. do czerwca b. r. pracę nad wewnętrznem wyrobieniem członkiń oraz katolicką pracę społeczną. Pierwszemu celowi służyły wspólne Msze św. raz na miesiąc, adoracje Najśw. Sakramentu w wieczory pierwszych piątków miesiąca i wspólne rekolekcje. W czasie wspólnych Mszy św. ks. moderator wygłaszał nauki na tematy: o życiu z wiary, o cechach dobrej modlitwy, o odrodzeniu się naszem w Chrystusie, o Matce Bożej Niepokalanie Poczętej, o święcie Trzech Króli, o pokucie, o krzyżu i cierpieniu, o apostolstwie. Na zebraniach zaś ogólnych i sekcji eucharystycznej członkinie wysłuchały referatów i konferencyj w sprawach: o życiu wewnętrznem, o życiu liturgicznem, o roli Najśw. Panny w życiu wewnętrznem, o czci Bożej, objawiającej się w kulcie religji, i wiele innych.

Katolicka praca społeczna rozwijała się w sekcjach: więziennej, opieki pozaszkolnej, społecznej, czytelni, pań nauczycielek samopomocy, młodych, kasy pogrzebowej oraz sekcji dochodowej. Z wymienionych wyżej niezwykle wydajnie pracowała sekcja więzienna, roztaczająca opiekę nad więźniami, którym udzielana była pomoc prawna i materjalna, udostępniano korzystanie z bibljotek, analfabetów uczono czytać i pisać, kobiety zaś uczono robót ręcznych. Nadto w każdą niedzielę i święto organizowano dla więźniów wspólne Msze św., zaś w okresie wielkanocnym urządzano rekolekcje, po których 80 procent więźniów przystąpiło do Spowiedzi świętej.

Miłosierdzie, niesienie pomocy nieszczęśliwym, czynne okazywanie im współczucia jednało zawsze serca ludzkie dla sztandaru, pod jakim je okazywano.

Niczego nowego o miłosierdziu powiedzieć nie można. Każdy wie, że jak wielką jest nędza i niedola ludzka, tak wielkiem powinno być miłosierdzie. Każdy wie, że nie chodzi tu o sposób, lecz o pomoc. Sposoby są różne. I wielkie miłosierdzie zdobywało się na najbardziej przemyślne sposoby. Nowość, o którą chodzi, na którą czekamy, jest miłosierdzie czynne, są fakty miłosierdzia.

Rozgrzeszamy się zwykle od miłosierdzia przytaczaniem nadużyć, oszustw pod pokrywką nędzy. Czy tylko tacy potrzebują pomocy? A zresztą, czy takiemu podanie ręki jest czemś, coby nas poniżało? Czyśmy uczynili co w tym kierunku, by uwolnić społeczeństwo od oszustów-żebraków, a stworzyć dostęp miłosierdzia dla prawdziwie potrzebujących? Ileż dajemy na biednych?

Zapominamy przytem, że są uczynki miłosierne nie tylko co do ciała, ale i co do duszy. — Architekt udzielający porady instytucji humanitarnej przy budowie domu, jest przykładem pięknego miłosierdzia. Ludzie pracujący w stowarzyszeniach gospodarczych, kulturalnych, mających na celu podnieść szerokie masy, uchronić je przed demoralizacją, to wszystko ludzie pełni miłosierdzia. A jeśli nie może kto pracować w tym kierunku osobiście, niech da na te cele parę groszy. Narzeka się na zbiórki uliczne. Ale czy one nie dają nam sposobności przyjścia z pomocą rozmaitym instytucjom, opiekującym się sierotami, starcami i t. d. 20 gr. to nie taka wielka kwota. Dziesięć zbiórek to dopiero dwa złote. A czyż raz wydaliśmy dwa złote niepotrzebnie? Nie oszukujmy samych siebie! Nie oszukujmy wybiegów ukrycia naszego samolubstwa i braku serca dla ludzi, którzy potrzebują pomocy, potrzebują jej bardzo. A zresztą pamiętajmy o tem, że sami nie wiemy, co nas czeka. Nikt nie może zaręczyć, że nie wyciągnie nigdy ręki po pomoc. Pamiętajmy tutaj o słowach P. Jezusa: Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Amen.

VIII Międzynarodowy Kongres Zwalczania Handlu Kobietami i Dziećmi w Warszawie.

W dniach od 7 do 10 października b. r. odbędzie się w Warszawie VIII Międzynarodowy Kongres Komitetów Walki z handlem żywym towarem. Na Kongresie tym mają być zobrazowane metody pracy, dotychczasowe wyniki, tudzież opracowane wnioski, które pójdą pod obrady Komisji Ligi Narodów.

Jeżeli się weźmie pod uwagę wyjątkowe warunki polskie oraz masową emigrację zarobkową, to łatwo spostrzec, że największe niebezpieczeństwo w tej sprawie zagraża Polsce. Potwierdzają to materjały sprawozdawcze Komitetów, zwłaszcza amerykańskich oraz nasze własne spostrzeżenia: faktem zatem jest, że olbrzymia większość „żywego towaru“ na rynek światowy wychodzi z Polski. Taki stan rzeczy stwarza konieczność jak największego zainteresowania się społeczeństwa polskiego sprawą ohydnego i zbrodniczego handlu.

Dobrze się więc stało, że najbliższy Międzynarodowy Kongres, w którym biorą udział prócz Międzynarodowego Biura Ligi Narodów i Komitety kilkunastu państw całego świata, odbędzie się w Warszawie, bo wpłynie to niewątpliwie na uświadomienie ogólne naszego społeczeństwa, które poznawszy istotę i ogrom zła, wydatniej skupi się w zorganizowanej walce z tą plagą Polski.

Kongres przy poparciu władz państwowych organizuje Warszawski Komitet, który skupił najpoważniejsze organizacje kobiece.

Prezydjum uzyskało od p. Prezydentowej łaskawe przyjęcie protektoratu nad Kongresem.

Prace organizacyjne w toku.

Biuro Kongresu mieści się w lokalu Komitetu Walki z handlem kobietami i dziećmi w Warszawie przy ulicy Zgoda 6, tel. 107-65.

Kongres „Pax Romana“.

Od 27 sierpnia do 4 września r. b. odbędzie się międzynarodowy kongres „Pax Romana“ w Monachjum. Jak wiadomo, „Pax Romana“ jest międzynarodowym sekretarjatem katolickich związków studenckich z siedzibą we Fryburgu, w Szwajcarji. Dotychczas przystąpiły doń związki katolickie akademików głównie z Francji, Polski, Niemiec, Belgji a też i innych krajów. „Pax Romana“ ma za cel międzynarodową wymianę myśli pomiędzy katolickiemi organizacjami akademickiemi przez wymianę pism i ściślejsze łączenie się wykształconych kół katolickich w całym świecie.

Na kongresie „Pax Romana“ z roku ubiegłego, odbytym w Sewilli, powstał również sekretarjat misyjny, który zajmuje się zagadnieniami misyjnemi i ma za cel wzbudzanie zainteresowania dla tych spraw w katolickich kołach studenckich. Sekretarjat misyjny wydaje biuletyn w sprawach misyjnych w języku francuskim i niemieckim pod nazwą „Bulletin des Missions“.

Należy oczekiwać, że tegoroczny kongres „Pax Romana“ w Monachjum przyczyni się do dalszego rozwoju tak pięknej i pożytecznej akcji.

Przed katolickim kongresem prasowym.

Zorganizowane współdziałanie prasy katolickiej w całym świecie zapoczątkowane zostało w roku ubiegłym na zjeździe w Paryżu. Bez tego wstępnego porozumienia nie było możliwe urządzenie wielkiego zjazdu tej miary i z takim programem, jakim będzie tegoroczny międzynarodowy kongres prasy katolickiej w Brukseli, który się odbędzie w dniach 31 sierpnia i 1, 2, 3 i 4 września. Należało przedtem uzgodnić szereg spraw, z których wynikła wielka myśl porozumienia. W wyniku zjazdu w Paryżu powstała stała komisja międzynarodowa katolickich wydawców z siedzibą w Kolonji. Posiada ona biuro, które umożliwia łączność pomiędzy wielkiemi katolickiemi organami prasowemi. Tam przygotowane być mogą wspólne przedsięwzięcia. Za pośrednictwem tej komisji możnaby również uskuteczniać wymianę artykułów. Na podkreślenie zasługuje zupełna zgodność poglądów, jaka panowała między uczestnikami zjazdu paryskiego, o ile chodzi o kierunki i idee, które dzisiaj głównie w Europie a też i w innych częściach świata panują, jak socjalizm, liberalizm wreszcie bolszewizm. Jest to objaw niezmiernie korzystny, ponieważ taki stan rzeczy wzmacnia stanowisko katolicyzmu w świecie.

Z świata katolickiego.

POŚWIĘCENIE NOWEGO KOŚCIOŁA XX. SALEZJANOW W JEROZOLIMIE. Dla uczczenia złotego jubileuszu kapłaństwa Ojca św. Piusa XI synowie błogosławionego ks. Bosco zbudowali w Jerozolimie, w miejscu pierwszego grobu św. Szczepana, nowy kościół, zwany „Martyrium“. Poświęcenie kościoła odbyło się w obecności patrjarchy łacińskiego i przy licznym

udziale duchowieństwa świeckiego i zakonnego w pierwszych dniach b. m.

XV MIĘDZYNAR. KONGRES ESPERANTYSTOW KATOLICKICH. W dniach od 16 do 21 b. m. w związku z wielkiemi jubileuszowemi uroczystościami ku czci św. Emeryka, odbywa się w Budapeszcie XV międzynarodowy kongres esperantystów katolickich. Jednem z zadań kongresu jest obmyślenie metod walki z antyreligijną propagandą czasopism, redagowanych w języku esperanto.

POWRÓT OO. FRANCISZKANÓW DO ANGLJI. Po OO. Dominikanach, którzy w r. ub. otworzyli nową fundację w Oxfordzie, obecnie OO. Franciszkanie przystąpili, również w Oxfordzie, do budowy konwentu. Niedawno właśnie Mons. Thomas Williams, arcybiskup Birminghamu, dokonał aktu poświęcenia i położenia kamienia węgielnego pod ten budynek. Przy tej okazji O. Cuthbert wygłosił przemówienie, w którem przypomniał znaczenie powracającego po blisko 400-tu latach zakonu dla miasta i miejscowego uniwersytetu. Gdy przed 700 laty osiedli tu po raz pierwszy Franciszkanie, konwent ich w ciągu XIII i XIV wieku stał się jedną z najpoważniejszych szkół średniowiecza. Do tej tradycji nawiąże i nowy konwent, który powstaje ze składek publicznych. Będzie to budynek w stylu normandzkim, harmonizujący z zajmowanym przez OO. Franciszkanów kościołem. Część tego gmachu zostanie zarezerwowana na pomieszczenie czytelni i muzeum, zainicjowanego darem kolekcji majolik przez O. J. Walmsley.

ZWIĄZKI MŁODZIEŻY KATOLICKIEJ W NIEMCZECH. Według urzędowego komunikatu pruskiego biura prasowego, zjednoczenie katolickich związków młodzieży (Verband der Katholischen Jugend- und Jungmännervereine) w r. 1929 liczyło 4.359 organizacyj z 368.879 członkami. Według wieku członkowie zjednoczenia dzielą się, jak następuje: członkowie od lat 14 do 17 197.581, czyli 51.1%, członkowie od lat 18 do 21 109.395, czyli 38.3%, członkowie od 21 do 25 lat 52.483, czyli 13.5%, oraz członkowie powyżej 25 lat — 27.420, czyli 7.1%.

RUCH MISYJNY W JUGOSŁAWJI. Od roku 1927 istnieje w Lublanie Koło misyjne, kierowane przez profesora dr. Ehrlicha. Koło to ujawnia wielką żywotność.

W roku akademickim 1927/28 członkowie jego przestudjowali problemy misyjne Indyj, w r. zaś 1928/29 — kwestję działalności misyjnej w Chinach. Koło wzięło udział w dwóch kongresach misyjnych, które były zorganizowane w Jugosławji, i z których, zwłaszcza drugi, miał szczególnie wielkie znaczenie.

DZIAŁALNOŚC APOSTOLSKA WŚRÓD UCZNIÓW KRAJÓW MISYJNYCH. Dnia 2-go września r. b. w czasie kongresu „Pax Romana“ w Monachjum, odbędzie się ważna konferencja misyjna, na którą zaproszeni zostali wszyscy członkowie organizacyj studenckich i przedstawiciele poszczególnych stowarzyszeń misyjnych. Program konferencji przewiduje: 1. raport sekretarjatu komisji misyjnej o ruchu misyjnym w łonie „Pax Romana“ i 2. wykład ks. kan. Charriere o apostolstwie wśród uczniów i studentów krajów misyjnych.

Z całej Polski.

Z KATOLICKIEJ SZKOŁY SPOŁECZNEJ W POZNANIU. Specjalnego rodzaju trudności miała Katolicka Szkoła Społeczna w Poznaniu ze swymi pierwszymi absolwentami. Było ich bowiem tylko 16-tu, a zgłoszeń po nich na posady prawie drugie tyle. Niektórzy absolwenci mieli nawet po kilka ofert, tak, że byli w kłopocie, co wybrać. Na kilka miesięcy przed ostatniemi egzaminami większa ich część miała posady zapewnione. Obecnie nawet już są zgłoszenia dla absolwentów roku przyszłego.

Nowy dwuletni kurs pracy społecznej Katolicka Szkoła Społeczna otwiera w początkach października, przyjmując nań jednak młodzież, posiadającą wykształcenie z zakresu ukończonej szkoły średniej, odznaczającą się ponadto wybitnemi kwalifikacjami moralnemi i zdolną do wielkich wysiłków.

Bliższych informacyj o tym kursie udziela Sekretarjat Katolickiej Szkoły Społecznej w Poznaniu, ul. Podgórna 12 b, za nadesłaniem znaczka 25 gr.

Rozmaitości.

SUBSYDJA RZĄDOWE DLA MISYJ KATOLICKICH. Misje katolickie otrzymują od rządów państw egzotycznych pewne określone zapomogi pieniężne. Tak np. księża Marjaniści w Japonji otrzymali w roku 1925 subsydjum w kwocie 500.000 franków na odbudowę zakładów w Jokohama, zburzonych przez trzęsienie ziemi w r. 1923. W roku 1929 w budżecie instytucyj misyjnych, opiewającym na 34,200.000 franków, suma zapomóg wyniosła 7,100.000 fr. Taka sama suma przyznana była budżetowi w r.

1928 na 31 milj. 680 tys. fr. i budżetowi z r. 1925 na 27,697.000 fr.

SIOSTRY MIŁOSIERDZIA OPIEKUJĄ SIĘ WIĘZNIAMI CHIŃSKIMI. Dyrektor więzienia centralnego w mieście Pao Ting Fu w prowincji Szich-li w Chinach półn., zachęcony przez lekarza miejscowego szpitala katolickiego dra Tsai, zwrócił się z prośbą do sióstr szarytek, by zaopiekowały się więźniami. Zakonnice odwiedziły najpierw więzienie, celem zbadania, jak się przedstawiają stosunki w tym domu karzącej sprawiedliwości i odtąd co środa i sobota udają się tam w twarzystwe lekarza. Wszyscy więźniowie bez wyjątku przechodzą przed siostrami i otrzymują pomoc, jaka im jest najbardziej potrzebna. Wizyta zakonnic jest prawdziwem świętem dla tych nieszczęśliwych.

WZMOŻONA PROPAGANDA ATEISTYCZNA NA POŁUDNIU ROSJI. Według doniesienia z Moskwy, w ostatnich czasach wzmogła się ponownie propaganda antyreligijna w południowej Rosji, a głównie na Kaukazie. W ciągu ostatnich trzech miesięcy związki bezbożników uchwaliły rezolucje, domagające się zamknięcia 142 kościołów i meczetów.

WZMOŻONA WALKA BOLSZEWIKÓW Z KOŚCIOŁEM KATOLICKIM. Według wiadomości z Moskwy, od sierpnia r. b. ma być tam wydany przez polskich komunistów tygodnik do walki z katolicyzmem. Wydawnictwo to subsydjowane i kontrolowane przez władze sowieckie, będzie wywożone do Polski dla propagandy przeciwko Kościołowi katolickiemu i Papieżowi.

DEPRAWACJA DZIECI W ROSJI SOWIECKIEJ. „Krasnaja Gazieta“ donosi, że dnia 24 lipca b. r. w ogrodzie Wasilij Ostrow w Leningradzie odbyła się uroczystość dziecięca, w czasie której odegrana została sztuka p. t. „Sąd nad rodzicami, którzy źle wychowują swe dzieci“.

NAWRÓCENIE SIĘ WYBITNEGO PASTORA PROTESTANCKIEGO. Pastor protestancki Silden Dohanny z New Jorku opuścił swe stanowisko i przeszedł do Kościoła katolickiego. Nawrócenie to wywołało wielkie wrażenie, ponieważ pastor Silden Dohanny był cenionym dyrektorem najważniejszego czasopisma protestanckiego w Stanach Zjednoczonych „American Church Monthly“.

PRZESŁANIEC MESJASZA ŻYDOWSKIEGO. W ostatnim tygodniu czerwca b. r. ludność Jerozolimy miała możność ubawienia się za darmo zebraniami, które odbywały się obok bramy damasceńskiej. Zgromadziło się tam kilka tysięcy osób, słuchających pewnego żyda, który nazywał siebie wysłannikiem niebios, zwiastującym bliskie przyjście Mesjasza, oczekiwanego przez żydów od stuleci. Policja nie wzięła poważnie tych zapewnień i po przeprowadzeniu dochodzenia rozproszyła tłum, polecając samozwańczemu prorokowi, by wyrzekł się swej „misji“, uważanej za niebezpieczną dla utrzymania porządku publicznego.

MIĘDZYNARODOWE KONGRESY MASOŃSKIE W ROKU 1930. Obie międzynarodowe organizacje masońskie ogłosiły już terminy swych kongresów w roku bieżącym. W okresie od 21 do 24 sierpnia nastąpi zjazd do Genewy przedstawicieli międzynarodowej ligi wolnomularskiej, przyczem głównym tematem obrad będzie problem „wolnomularskiej akcji obronnej“. Nasuwa się pytanie, przed kim właściwie masonerja ma się bronić! Ze zjazdem tym, w czasie którego cały szereg różnych grup, należących do ligi, odbędzie własne posiedzenia, związana zostanie wystawa sztuki wolnomularskiej. Na wystawie reprezentowani będą artyści - masoni z Niemiec, Holandji, Francji, Czecho-Słowacji, Szwajcarji i Austrji.

Międzynarodowe zjednoczenie masonerji, będące w związku wielkich lóż, zapowiedziało swój kongres w Brukseli na koniec września. Temat brzmi: „Pokój światowy a masonerja“. Według pisma „Wiener Freimaurerzeitung“, do związku tego należy 27 wielkich lóż. W czasie kongresu mają być przyjęte do związku: wielka loża z Kuby, Wielki Wschód Brazylji, oraz trzy wielkie loże meksykańskie. Zjazd będzie obradował nad udoskonaleniem organizacji związku za pośrednictwem akademij naukowych, podobnych do tej, która założona została w Pradze.

Nowa organizacja badań naukowych w archiwach watykańskich. Kwestją nowej organizacji badań naukowych w archiwach watykańskich zajmowała się niedawno komisja, złożona z przedstawicieli instytutów historycznych Europy i Ameryki. Komisja ta, która zwołana została z inicjatywy prezydenta włoskiego komitetu studjów historycznych Fedele, obradowała pod honorowem przewodnictwem Mgra Mercati, prezydenta archiwów watykańskich. Postanowiono wydać bibljografję, nad której ułożeniem współpracować będą akademje i instytucje poszczególnych krajów. Specjalna komisja opracuje normy dla tej bibljografji.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

WRZESIEŃ 1930.

31	N	E 12 po Ś.	18	F. 12 po S.
1	P	Idziego	19	Andreja
2	W	Stefana	20	Samuiła
3	S	Bronisławy	21	Tadeja Ap.
4	C	Rozalji	22	Agatonika
5	P	Wawrzyńca	23	Łupa m.
6	S	Zacharjasza	24	Ewtychyja

Podziękowanie Przewielebnemu Duchowieństwu jak Księdzu Prałatowi Kanonikowi Sokołowskiemu i Księdzu Proboszczowi parafji św. Marcina Edwardowi Kiernikowi — ślemy tą drogą z głębi serca „Bóg zapłać“ za odprowadzenie zwłok naszego najukochańszego syna i brata Mieczysława Wysockiego na wieczny spoczynek

Rodzice i rodzeństwo.

Wystąpienie z Kościoła. Marja Olga (2 im.) Wechsler przy ul. Zielonej 20 wystąpiła z Kościoła katolickiego.

Na fundusz prasowy złożyła p. Wysocka 10 zł.

Zapowiedzi.

Od 23 VIII do 31/VIII 1930.

(Przedruk wzbroniony)

W parafji św. Antoniego. 1) Czużak Taras, Ruda Jastkowska i Anastazja Rzeczycka, Kurkowa 33. — 2) Gaweł Jan, Piekarska 20 i Jadwiga Jaworska, Grottgera 3.

W parafji św. Anny. 1) Zbigniew Dyrdoń i Joanna Radelli.

W parafji św. Mikołaja. 1) Mieczysław Adamowski, Lwowskich Dzieci 38 i Walerja Koźlik, Persenkówka. — 2) Michał Kozakiewicz i Michalina Magielnicka Zimorowicza 6. — 3) Adam Weiss, Stalmacha 1 i Irena Selzer, Mączna 4. — 4) Tadeusz Schimscheimer, Dąbrowskiego 2 i Eufrozyna Kalnicka, Mochnackiego 9.

W parafji św. Andrzeja (OO. Bernardynów). 1) Piotr Mileszko, Gosiewskiego 2 i Józefa Jackiw, Lwowska (Kleparów). — 2) Jan Olijnyk, Gołąba i Helena Marja (2 im.) Brunwald, Sakramentek 3. — 3) Józef Bolesław (2 im.) Szayna, Dwernickiego 12 i Marja Leonarda (2 im.) Macielińska, Piłsudskiego 9. — 4) Józef Michał (2 im.) Podkowicz i Alexandra Kristopiunas Kochanowskiego 40.— 5) Jan Gaweł, Piekarska 20 i Jadwiga Joanna (2 im.) Jaworska, Grottgera 3.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1) Roman Szekiete, Bułgarska 3 i Marja Peszek, Łęckiego 8. — 2) Stanisław Emil Ludwik Mihułowicz, Kętrzyńskiego 26 i Kamila Olga Wacha, Lenartowicza 17. — 3) Marcin Wąsacz, Sapiehy 1 i Wiktorja Szerenc, Zawiesin. — 4) Władysław Piatrzkiewicz i Marja Piatrzkiewicz, Nabielaka 8.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow. „Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów.
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.